

Jan Edelkoort is geboren op 30 juni 1914 te Utrecht. Hij was de zoon van Cornelis Edelkoort en Gerdine Wilhelmine Landzaat.

Jan was van 1927 t/m 1932 lid van groep 4, Dr van Hoogenhuyzegroep uit Utrecht. Deze groep 4 werd in 1916 opgericht in Utrecht. In de oorlog woonde hij in Wageningen en was tuinbouwkundige.

Jan was actief in het verzet. Hij vervoerde met Maarten van Ingen en Jan van de Weerd gedropte stenguns. In 1942 sloot hij zich aan bij de Ordedienst in Wageningen. De eerste vergadering van de Ordedienst was bij Jan van Roekel in De Wolfswaard, het oude veerhuis aan het eind van de Pabstendam. De meeste aanwezigen waren Wageningse jongens die elkaar kenden. In het begin werd er veel getheoretiseerd. Ze legden taken vast voor een eventualiteit en voor als de oorlog voorbij was. Ze dachten in het begin dat de oorlog niet lang kon duren. Amerika ging immers ook meedoen.

Op 4 mei 1942 werden 460 Nederlandse mannen in het voormalige Kleinseminarie Beekvliet bij St Michielsgestel vastgezet. Ruim twee maanden later werden op 13 juli 1942 nog eens 800 gijzelaars in het nabijgelegen kamp Haaren geïnterneerd, waaronder Jan Edelkoort. Ook dit waren mannen *'die vroeger in het openbare leven stonden en van wie aan te nemen is dat zij met de aanstichters van de tegen de bezettende macht gerichte kuiperijen sympathiseren'*. Door te dreigen de gijzelaars ter dood te brengen, probeerde de bezetter te voorkomen dat Nederlanders verzets- en sabotageacties zouden plegen. De opgepakte mannen kwamen uit alle lagen van de bevolking. Opvallend was wel dat relatief veel gijzelaars een vooraanstaande positie innamen in de Nederlandse samenleving. Daarnaast kwamen de gijzelaars vooral uit kringen die aan bepaalde Duitse plannen hun medewerking geweigerd hadden. Na enige tijd ging hij naar het voormalige Kleinseminarie Beekvliet bij St Michielsgestel en op 20 december 1943 wordt Jan vrijgelaten uit Kamp Beekvliet.

Want als men me nu eens zou vragen of de padvinderij me wat heeft meegegeven dan zeg ik beslist: ja. Niet omdat ik mijn dochters, die zeilen, heb kunnen leren hoe ze de mastworp, de ankersteek, de platte knoop, de weversknoop, de paalsteek en de trompetsteek moeten leggen. Evenmin omdat de kunst, in het donker met zekerheid je voort te kunnen spoeden, vooral ook in de oorlogsjaren, je te pas gekomen is. Maar meer omdat je hebt leren je te behelpen. In het gijzelaarskamp te St. Michielsgestel, pikte je er zo de mensen uit die A.J.C.'er of padvinder waren geweest; zij droegen vaak, mentaal, maar zeker huishoudelijk, deze onwezenlijke samenleving. Doch bovenal omdat je geleerd hebt niet bang te zijn, ook al heb je soms angst. Dank daarom aan al de genoemden en ongenoemden die hun tijd gaven om ons het juiste spoor te helpen zoeken. Dank ook aan al die moeders, van Henk Kuilart, Nol Jansen, Alje Buiten, Jan Elsenaar voor de hartelijkheid waarmee zij ons in die jaren hebben omringd.

Goed Spoor en een stevige linker,
J. Edelkoort.

Hij verloofde zich in juli 1944 in Wageningen met Hillegonda (Gon) van der Spek.

Jan ontving het Verzetsherdenkingskruis. Hij overleed op 21 augustus 1976 in Bennekom en werd gecremeerd.

Meer informatie

Jubileumkrant Dr van Hoogenhuyze Groep 1966

[Kamp Sint-Michielsgestel 1942-1944 \(geni.com\)](#)

[Kamp Haaren - Wikipedia](#)

[Kamp Sint-Michielsgestel - Wikipedia](#)

[Geboorte Jan Edelkoort op 30 juni 1914 te Utrecht » Open Archieven](#)

[Details Database \(documentatiegroep40-45.nl\) *](#)

[Edelkoort, Jan - TracesOfWar.nl](#)

[Jan Edelkoort \(1914 - d.\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Database - Stichting Neerlandsch Verzetsmonument](#)

[Nieuwe Leidsche Courant | 23 augustus 1976 | pagina 12 -](#)

[Historische Kranten, Erfgoed Leiden en Omstreken](#)

[De standaard » 30 jun 1944 - Art. 127 | Delpher](#)

[Maarten van Ingen, onverzettelijk van begin tot eind. | Verhalen van Arian van Diermen \(verhalen-van-arian-van-diermen.blogspot.com\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.